

nisteren udtalte ved Forslagets Forelæggelse, at han betragtede det som en foreløbig Foranstaltning, om end han nok ventede Tilslutning til disse Lønninger fra Kommissionen. Men det var dog ogsaa et Forslag om Forandringer i mange Henseender, som maaske for nogle vilde give mindre, men for andre højere Lønninger i Fremtiden. Dette Forslag er en foreløbig Foranstaltning, som er en virkelig varig Foranstaltning. Der er forelagt os et Forslag om en delvis Revision af Loven om Statsbanedriftens Ordning, og den øvrige Revision kunne vi saa faa Lov til at foretage en anden Gang, ved hvilken Lejlighed vi kunne komme til at tale om, hvorledes Organisationen skal være, om vi overhovedet skulle beholde alle de Lønningsklasser, her er Tale om: 11 almindelige og 13 specielle. Og om Lønningerne endelig skulle være saaledes, kunne vi ligeledes komme til at forhandle om. Men her slaa vi dem fast ved dette Forslags Vedtagelse. Maa jeg med det samme sige, at det forekommer mig mærkværdigt, at Ministeren uden videre lader disse specielle Lønningsklasser staa, som de vare i den gamle Lov, og blot forhøjer Satserne. Ministeren ved meget vel, at Grunden til, at Tiderne for nogle af Funktionærerne ere særlig ugunstige, er den store Husleje, vi have i Byerne, og Kulpriserne. Dette skulde man tro skulde have ført til, at Ministeren havde foreslaaet særskilte Bestillingstillæg eller Opholdstillæg for de Funktionærer, som ere nødte til at bo i Kjøbenhavn eller Købstæderne, men det har Ministeren ikke gjort. Han har forhøjet Lønnen lige saa rask for Posterne ude paa den jydsk Hede som for Posterne her i Kjøbenhavn. Han skærer dem alle over een Kam, og Funktionærerne faa lige stor Lønningsforhøjelse, enten de have tjent Statsbanerne i et halvt eller mange Aar, han forhøjer Lønningerne over hele Linien. Men det skal jeg komme nærmere ind paa. Vi kunne jo i Fremtiden forhandle om Organisationen, om Opholdstillæg og Pensionering, hvilket navnlig er en vigtig Del af Lovforslaget, der muligvis ogsaa burde ordnes paa en helt anden Maade end nu, og endelig ogsaa om Kontrollen med Statsbaneregnskabet, hvad der ligeledes er en Del af Statsbanedriftens Ordning. Vi have, som sagt, det hele foran os, men her skulle vi i Forvejen vedtage en stykkevis Revision samtidig med, at der i Landstinget forelægges en Lov, om Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Dette Ting burde fornuftigvis have dette Spørgsmaal til Overvejelse samtidig med Spørgsmaalet

om Statsbanedriftens Ordning. Det har jeg gjort mig til Talsmand for saa godt som nogen. Og det bør ogsaa komme til Overvejelse samtidig, fordi Udgifterne ved Driften af Banerne ere stegne saa enormt, at der virkelig maa kræves nogle bedre Indtægter af Statsbanerne.

Den højtærede Minister har forelagt et Forslag i det andet Ting, der væsentlig gaar ud paa at forhøje Taksterne paa de kortere Afstande. Det var sikkert ikke netop det, Folketinget ønskede, i alt Fald ikke det, jeg særlig ønskede. Jeg ønskede nok nogen Forhøjelse, men ikke særlig paa dette Punkt. Noget maa der tages paa dette Punkt, fordi Udgifterne ere stegne over hele Linien, men man maa dog kunne tage mere paa de længere Afstande og paa de Billetter, der løses til Eksprestogene. Der er forskellige andre Poster, der ogsaa kunne tages under Overvejelse der. Dette Forslag ligger oppe i Landstinget, der kunne de spekulere paa det. Den højtærede Minister siger, at disse Ting ere kobledede sammen, hvad de jo ogsaa ere. (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Jul-Rysensteen]: Det har jeg aldrig sagt!) Ja, maaske har den højtærede Minister ikke sagt det; men det er tydelig nok sagt fra det Partis Side, den højtærede Minister tilhører. Det er netop Stillingen, at det er Forudsætningen, at disse Ting høre sammen, om end de forelægges hver i sit Ting. Det er ogsaa en stykkevis Revision, der ønskes af Takstloven, ikke en endelig og heller ikke en Revision over hele Linien, men kun paa enkelte Punkter. Den nævnte Lov om Statsbanetaksterne indeholder mange forskellige Poster. Jeg skal nævne blot nogle af Hovedafsnittene. Foruden de almindelige Regler er der Regler for Befordring af Personer og Rejsegods, for Godsbefordring og for Befordring af Dyr og om Betalingen derfor. Derimod er der et andet Afsnit, Ministeren ikke har taget med, nemlig om Fribefordring af Gods og Personer. Vi have vistnok tilstrækkeligt af begge Dele, og dette Spørgsmaal kunde ogsaa godt tages op med, men det er ikke sket.

Saaledes er Stillingen altsaa nu, og jeg tror heller ikke, at Landstinget kan se anderledes paa det. Det var jo navnlig Landstinget, der i 1898 holdt paa, at man ikke paa disse Poster, især ikke med Hensyn til Lønningerne, kunde gaa ind paa en Revision, inden man fik grundige Oplysninger om alle de her omhandlede Forhold. Dette maa dog nu i 1901 gælde i endnu højere Grad. Naar nu den højt-